

Wizard Åderbräck-
strumpa.

Gummifri, Hygienisk, Tvättbar,
Hållbar, Stoppbar. — Kostnadsfri
rådgivning. Begär Prospekt.

Lageröns

Kungsgatan 4, Stockholm. Tel. 23 16 00

Vad har hänt?

DEN ALLT ÖVERSKUGGANDE
HANDELSEN är Abessinien's to-
tala sammanbrott. Sedan Italien i medio
av april planterat sin flagga vid Tsana-
sjön och Dessie blev intaget, var Abessi-
niens motsstånd praktiskt taget brutet.
Och det gällde endast vilken dag mars-
skalk Badoglio skulle kunna i spetsen för
sin segerrika här göra sitt intåg i Addis
Abeba. Men Negus Negesti, som tydligen
icke ville falla i fiendens händer, lämnade
redan fördagen den 2 maj huvudstaden
med sin familj och sina närmaste
djärvare och begav sig per järnväg till
Djibouti för att därifrån med en engelsk
kryssare föras över till Palestina. Med
hans avresa inträdde ett fruktansvärt
kaos med ett allas krig mot alla, plundringar
av vapenföråd och livsmedelsfärrer —
och snart stod kejsarpalatset och staden i
full låga. — De utländska legationerna
undgick med nöd fördömden, vadan ita-
lianernas högtidliga intåg den 6
maj snarast hälsades med glädje.

Ridån har gått ned över det abessinska
äventyrets första akt. Men när det nu
gäller att ordna upp förhållandet mellan
det segerrika Italien och N. F. — av
vars medlemmar icke mindre än 50 stater
medelst sanktioner gått in för den nu
landsflyktige abessinske kejsarens rätt-
färdiga sak — kan man vara livligt övertygad
om att andra akten blir minst lika
spännande som den första.

**N. F. S. RAD SKALL STADGEE-
N. LÖFT SAMMANTRÄDA** den 11
maj — men trots allt lär varken kriget i
Abessinien eller Rhenfrågan bli föremål
för annat än formell behandling.

D E NORDISKA LÄNDERNAS och
Hollands utrikesministrar samman-
trädde på fördagen i Genève för att ge-
mensamt dröfva de exneutrala ländernas
ställning inför den nu inträdda situa-
tionen.

**FOLKFRONTEN VANN AVGJÖRD
F SEGER** vid franska valens andra
omgång i söndags. De största vinsterna
ha tillfallit kommunisterna, som enligt
hittills gjord sammanräkning fått 72
mandat mot förut 10. Stora guldutsköp-
ningar ha blivit den omedelbara följden.
Socialdemokraterna äro nu i majoritet
och komma för första gången att överta
regeringsväret.

D ECHARGEDEBATTEN i svenska
riksdagen blev en skarp uppö-
relse med regeringen, där en av konstitu-
tionsutskottets sex anmärkningar lades
med gillande till handlingarna: Den
mot justitieministern för beviljat svensk
medborgarskap åt en finne, som under
inbördeskriget kämpat på röda sidan och
varit dömd av finsk domstol. Förso-
ken att komma åt regeringen äro visserligen

David Landin

fränslande
minnen och intryck i ar-
tikeln Genom revolu-
tionens Ryssland till väckel-
sens Kina

I SOMMAR

III. andlig läsning. 1:25.

Förlaget **Floderna**, Stockholm 6

Professor Rolf Lagerborg:

Det heliga upproret

och hur det gång på gång
strypes i lindan.

Nyss var Honorine Hermelin i Fin-
land, på inbjudan av Kvinnoför-
bundet Unionen. Men tala offentligt fick
hon icke, det vankades icke »arbetstill-
stånd» för ett föredrag om »Freden och
kulturen». Ty se »fred» klingar miss-
tänkligt i vissa öron: man vädrar upp-
vigling och international.

Vår tidspress protesterade: »Hitler
talar om fred, hans krigsminister talar
om fred, Sarraut talar om fred, Eden ta-
lar om fred, Litvinov talar om fred och
Mussolini talar inte om den, men önskar
den. Men kommer en kvinna hit från
Sverige och vill tala om fred och kultur,
så säger höga vederbörande: Stoppt! Det
blir ingenting av. Inte i varje fall för
den stora allmänheten. Inom en liten in-
tim krets må hon tala, om hon nödvändigt
ska. Det är något besynnerligt med den
överhetens intensiva fredskräck...
Det förefaller som om någonting vore på
tok, something rotten in the state of
Danemark.»

Händelsen väckte ett vemodigt minne:
om en liknande kvinnlig fredsappell och
hur snöpligt den stäcktes — i Sverige.
Det kan alltså gå lika på tok till där.
Och det må jag nu få berätta om, för att
lätta på min fosterländska grämsle.

Det var under hösten 1914. I de krig-

»Det har sagts att vår värnplikt är mo-
derskapet: javisst, och livet ut ha vi att
värna våra barn.»

förande länderna, och under dem i Fin-
land, fick man icke tysta om fred; en-
dast i de neutrala lyckades fredsproppe
se dagen. Att kvinnorna över all världen
(Forts. å sid. 4.)

Meningslöst?

Det är nu över ett år sedan vi instäm-
de med Fred och Frihet då förbun-
det i en resolution vid sitt årsmöte om ci-
vilskyddsfrågan uttalade sig mot att läns-
styrelserna satte i gång »vidlyftiga för-
svarsanordningar i förbindelse med pri-
vata kommittéer med mer eller mindre
militärt och kommersiellt inslag». Fred
och Frihet deklarerade i detta samman-
hang sin uppfattning att »civilbefolkningens
ställning och skydd vid krig bör be-
handlas och utredas som en del av vår
militärfråga».

Då försvarsministern nu tillsätter en
kommitté av fem sakkunniga för att inom
departementet »biträda med utredning om
planläggning och organisation av det ci-
vila luftskyddet, kan detta tyda på att
regeringen kommit till samma uppfattning
som tidigare Fred och Frihet och
Tidevarvet, ehuru parternas utgångs-
punkter givetvis äro olika.

Vi hysa intet som helst tvivel om att
inte de sakkunniga skola på papperet
lösa uppgiften om civiltskydd för Sveri-
ges kraftverk, industrier, museer och
även civilbefolkning och komma att för-

ivriga, men stämningen dämpades tydligt
mot slutet av debatt-dagen.

E N LUFTSKYDDSKOMMITTÉ på
fem medlemmar har tillsatts av re-
geringen med uppdrag att utreda och
planlägga det civila luftskyddet. Försla-
get skall särskilt beröra huruvida det bör
ordnas centralt eller lokalt, samt de san-
nolika kostnaderna och deras fördelning.

SÄRSKILD STUDENTEXAMEN för
kvinnor och helst även så småningom
särskilda vetenskapliga befattningar
för kvinnor var ett önskemål som biskop
Andra framlade i radio i söndags — i

Pier Gudro:

Branden i Palestina.

Det råder som bekant oro i Palestina.
I Tel Aviv och Jaffa är, i varje fall
i skrivande stund, belägringstillstånd. I
Lydda brinna väldiga fruktträdsskogar.
Hebron har tömts och befolkningen rådd-
slös till Jerusalem. I Caifa ha araberna
utlöst generalstrejk. O. s. v. O. s. v.
Än en gång stå mot varandra judar och
araber.

Och än en gång stå mot varandra olika
förklaringar av vad det är striden gäll-
ler. Arabernas ledare säga: Dessa nya oro-
ligheter är ett nytt bevis på arabernas
vilja att till varje pris värna sitt obero-
ende. Detta oberoende hotas av den ju-
diska inflyttningen. 1930 gjordes det en
grundlig undersökning av Palestinas
jordförhållanden. Resultatet blev att det
fastslogs att varje arabisk familj borde
tillmätas 130 ar, medan då för tiden me-
delsiffran var 98 ar. Detta godtogs se-
dan i en samma år (1930) av England ut-
färdad »vit bok». Men knappt hade den
publicerats förrän MacDonald medelst
ett »korrigering brev» annullerade löf-
tet. År 1933 ägde araberna i medeltal
90 ar, medan judarna köpt inalles en och
en kvarts miljon ar. Nu har siffran för
arabernas vidkommande sänkts till 70 ar,
vilket är 60 mindre än det utlovade. Och
ytterligare sänkning förutses. Det är
därför araberna nu resa sig. De rädas
för att de skola tvingas emigrera från
Palestina. Värnas ej deras rätt av andra,
värna de den själva. Med legitima medel
ha de försökt. Nu måste de tydligen till-
gripa även illegitima. Men sin självstän-
dighet och sina rättigheter skola de för-
svara.

Judarnes talesmän svara: Vi ha kom-
mit till Palestina för att återfinna vårt
gamla fädernesland. Vi ha inte skadat
någon. Vi ha inte rövat från någon.
Hebron har tömts och befolkningen för
obrukade trakter, som ingen brydde sig
om, och givit förtjänstmöjligheter till
många araber. Tel Aviv är källa till rike-
dom inte bara för oss utan även för Pa-
lestinas araber. Därför kunna vi ej förstå
dessa blodiga demonstrationer. Varför
angripas vi, som intet ont gjort? Som
inte begära annat än få leva i fred och
förtäta vårt västånd på ett sätt som
redan hunnit utträtta. Tänk t. ex. på att
Tel Aviv är den enda stad i Östern som
har obligatorisk skolorundervisning. —
Tänk förresten på att vi genom Balfour-
deklarationen ha fått rätt att kolonisera
i Palestina. Tänk på att judar förföljas
i Europa och att de måste finna nya hem.

Förklaringsarna äro som synes olika,
men under bägge går: Varför gör inte
England något för att värna vår rätt?
England skall beskydda oss. Varför låter
då England dessa olagligheter pågå?
England har det ej lätt! Egypten och
Sudan hotas att slutas i ett järngrepp av
å ena sidan Badoglios divisioner, vilka
vid behov kunna fördubblas medelst svarta
soldater, å den andra Balbos trupper i
Libyen. Och nu börjar dessutom ovan
skisserade oroligheter i Palestina, vilka
lätt nog kunna urarta till stor och våldlig
brand.

Bakom dem ligger nämligen den pan-
arabiska rörelsen som länge visat mål-
medveten styrka men som det sista halv-
svara. (Forts. å sid. 4.)

Konsten har ingen ålder.

— Så länge man har kraft kvar att
skapa nya gestalter är man ung vad det
sedan än står i prästbetyget, uttrydde fru
Clara Pontoppidan, en av de beundrade
deltagarna i det uppskattade danska
gästspelet, i en intervju i en stockholms-
tidning. Och det vet man kanske bättre
i sydligare luftstreck, fortsatte hon. Över
huvud taget har jag ett intryck av att det
sneglas mer i åldersbetyget ju längre
norrut man kommer. Men ju äldre man
blir, dess mer får man ju att ge ut. Och
ett står fast: *Konst har ingen ålder.*

Är det nu så att vi nordbor lägger så
mycket vikt vid den »faktiska» åldern?
Ja, man behöver väl bara tänka på den
hos oss så allmogliga frågan, »hur gam-
mal är hon?» Den kommer ofta fram
före alla andra frågor om en ny män-
niska. Och att denna ovana blir särskilt
känbar när det är fråga om konstens
utövare kanske man vågar påstå. Alltså
har fru Pontoppidan satt fingret på en
öm punkt?

— Ja, det vill jag instämma uti, svarar
vår egen frejdade skådespelerska fru
Gerda Lundequist på Tidevarvets fråga.
Det är ett ord i rättan tid, åtminstone för
vårt land där man i närvarande stund
tycks vara inställd på att låta alla »falla
för åldersgränsen», som det heter. Vem
kan inom konsten bestämma åldersgrän-
sen utom konstnären själv, som känner
sin egen kraft! Ungdom är något förtju-
sande och oersättligt, men erfarenhet,
hjärtevärm och vidsynt mänsklighet är

också något förtjusande, särskilt då det
gäller återgivande av livet och scenisk
konst.

— Det är erfarenhet och kunskap sam-
mansvetsad med talangen och när toppen
i framställningskonsten och det är detta
som skapar och skall skapa scenisk tra-
dition. Det kan ingen ungdom göra, där-
till kräves år. Allt på sin rätta plats, he-
ter det, och att Clara Pontoppidan har
rätt i sitt yttrande, att så länge en sce-
nisk artist känner skaparkraft och glädje
i sitt arbete skall den framställa — det
vill jag gärna understryka. Det danska
gästspelet styrker i hög grad hennes ord
— där den äldre artisten med sin sce-
niska förfining glänsande framträdde vid
sidan av de ungas strålande ungdom.

— En trädgård med bara värblommar
blir enformig, säger fru Lundequist till
slut. Det behöves höstens varma, starka
färger för att ge relief åt den ljusa ung-
domen — i konsten alldeles som i livet
själv.

Hygieniska Eleganta Hållbara

Syster Syster
tacken madraser

Säljes av Möbel-, Slöjklidare- och
Manufakturaffärer inom hela landet.
A/B Stockholms Vaddfabrik
Stockholm — Liljeholmen
Kungl. Hovleverantör

TIDEVARVET

Radikal politisk veckotidning

REDAKTÖR:
Carin Hermelin.
ANSVARIG UTGIVARE:
Ada Nilsson.

Utkommer varje helgfrid lördag.
Triewaldsgränd 2, 3 tr., Stock-
holm. Tel. 20 48 42.

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh.: Eva Andén.
Ledam. av Sveriges Advokatsamf.
Norrländsgatan 18.
Tel. 10 75 75, 10 75 76.
STOCKHOLM

Stockholms stads Poliklinik vid Kornhamnstorg 4

Måndagar, onsdagar, fredagar kl. 9—110 t.m.
För havandeskapet och
dess sjukdomar.

För medelösa kostnadsfritt, för andra mot
erläggande av 2 kronor.

Alma Axelssons FÖRLOSSNINGSHEM

LINNÉGATAN 19
Mottager inackord. även för längre tid
Tryggt och ögna, vålrök.
Tel. 62 78 24.

Centralbadets damfrisering

rekommenderas
Elegant. Tel. 20 95 92. Företrädare

Alimonda-Institutet

40-årig homeopatisk praktik.
Mottagning 11—2. Rådfrågning även pr
korrespondens. Begär prospekt och frå-
gelista. Leg. läkare.
Adress: Upplandsgatan 16, 4 tr. (hiss)
Stockholm. Telefon 32 08 99.

Bagarstugan

HORNSGATAN 37 - Tel. 40 70 00
POLKUNGAGATAN 65 - Tel. 40 73 37
GÖTGATAN 82 - Tel. 43 33 90

142 cm. fel Lakansväv,

extra prima, något noppig, bortsälj. t. 0.88. Ett parti Madapolam i god kvalitet, 75 cm. bred, som i handel kostar 55 o. 60 öre, endast 0.38 met. Blekt Babylonskänsväv, 87 cm., 0.55, Barnlakansväv, 105 cm., 0.75. Oskarsons Lager, Kungsg. 70, Stockholm.

Chiropractic.

Ryggsnitt, Ischias, Neuralgi
Thor Holmström
Kungsgatan 35. Tel. 21 04 14
Mottagning 10—1 och efter överensk.

För att göra vår nya adress känd

lämna vi denna vecka 30 % rabatt
på alla slags reparationer i guld o. silver.
»Direkt hos guldsmederna»

ABBEUS

Kungsgatan 48, 3 tr., hiss, Norrmalmens
nya fastighet. Mitt för Hötorget.
Etabl. 1917. Tel. 21 55 34.

Vi skräddarsyr Eder kappa med två
provningar för 30 kr.

FORSMANS,

Upplandsgatan 25. Telefon 32 30 92.

Ester Berg

billigaste handsk- och
strumpaffären i Stockholm.
Norrländsgatan 2. City.

VID INKÖP OCH RENOVERINGAR
BESÖK

Mode, Möss & Pälsvaruaffären

Innehavare: Fröken A. Fröding.
Schéelegatan 11, Stockholm.
Tel. 50 09 81.
Obs. BILLIGA PRISER Obs.!

Den 9 maj 1936.

Arbetstidslag för jordbruket.

Regeringen har avgivit en proposition till riksdagen med förslag till lantarbetsstidslag. Det är väl ingen som tror, att den kommer att gå igenom i år. Bondeförbundet är densamma icke bevägen. Det var väl knappast meningen heller. Men det är väl vär. Och det gäller att med alla till buds stående medel försöka vinna lantarbetarna. Det kan inte förnekas att socialdemokraternas försummat lantarbetarna och mer tänkt på att tillfredsställa industrins folk. Och det misstas nästan repareras. Fast det är sent på tätk.

Icke förty kommer det helt visst för eller senare en arbetstidslag även för lantarbetarna — såvida inte en främmande diktatur tar herravädet även i vårt land, och det ska vi hoppas, att vi bli bevarade ifrån. Det hade varit klokare av lantarbetsgivarna att förekomma än förekommas och själva utarbeta ett förslag till arbetstidslag. Det är inte något tilltalande i att inte göra några eftergifter, förrän man blir aldeles tvungen. Och varför skulle inte lantarbetarna ha en arbetstidslag, när industriarbetarna ha det! Dessutom blir det alltid större — och kanske obilligare — fordringar, när det sättes hårt mot hårt, än när man kan komma till en frivillig uppgörelse. Och om frågan nu faller, vilket är sannolikt, kommer den nog igen.

Industri och lantbruk äro två skilda ting och en arbetstidslag för lantbruket måste givetvis skilja sig från den som gäller för industrin. Den måste rätta sig efter solen och årstidernas växlingar. Det gör ju även detta förslag, men hade man tänkt, att det skulle gå igenom, hade man måhända nedlagt mera omsorg på utredningen. Man får inte bara stipulera vissa timmar utan komma ihåg att det gäller levande människor. Och vi kunna inte underlåta att framhålla det ur lantarbetsansynpunkt säkert otillfredsställande i fjolårets avtal med det kategoriska beslutet: 8 timmars arbetsdag lördagar och slut kl. 4, även på sommaren. Det har medfört, att lantarbetarna få arbeta från kl. 7—11 och från kl. 12—4 och således äta middag redan kl. 11 samt gå miste om den mycket efterlängtnade kafferasten. På drottning Kristinas tid åt man visst middag omkring kl. 11, men hade antagligen också tidigare kvällsvard, och i våra dagar förefaller det något snart, att redan då intaga dagens huvudmål. Det hade varit mera praktiskt att få den efterlängtnade kafferasten på förmiddag.

Att arbetstiden i ladugårdarna är lång kan ej förnekas. Här måste antagligen införas något arbetssystem i skift. Det blir betungande för de mindre ladugårdarna, för de större bör det gå lättare. — Ty att kunna träffa avtal med korna om ett naturligt förlöp av ändrade levnadsvanor, är knappast tänkbart.

IDUN passar Er bäst,

ty IDUN ger både värde och trevnad

Doktorerna Einar Wallquist, som skrivit »Kan doktorn komma?», Per Wetterdal, den kände kvinnoläkaren, lärarinnan Stina Palmberg, riksbekant för sin goda hand med svårhanterliga barn, den unga baronessan Ishimoto, en av Japans mest kända kvinnor inom aristo-krati och i socialt arbete, och Askegreven Gustaf Lewenhaupt sika under 1936 Eder glädje och nytta av IDUN.

Vilken veckotidning IDUN ger mer omväxling än

Prenumerera postgiro 1235 8 kr. för 12 nr. 15 kr. för 1/1. Tel. 20 16 02.

Krigssystemet inför riksdagen.

Redan för länge sedan ha de flesta i en detaljgranskning. Låt oss också ifrån början fastslå att för den, som är principiell motståndare till det nuvarande systemet och som icke tror på dess möjlighet över huvud taget att lösa konflikter mellan folk och stater, det blir av mindre vikt och intresse att diskutera de olika partiförslagens effektivitet. Det ligger ju i sakens natur, att när alla måste arbeta med tänkta fredsbrott, tänkta fiender och tänkta krigsoperationer, deras förslag till krigsberedskap också måste bli av hög grad godtyckliga och tänkta. Svenska folket bör också vara tillräckligt tänkande för att förstå, att det faktiskt närmast är en bluff, när från de politiska talarstolarna och tidningarna det ena partiets förslag framställs som så oerhördt överlägset ett annat partis.

Ingendera av förslagsställarna närmar sig ens frågan om deras respektive förslag lämnar någon som helst garanti för vår trygghet. Endast socialistiska partiets avslagsrökande tar upp frågan, om Sverige över huvud taget kan försvara sig i krig mot en stormakt. Vi citera: »Redan det förhållandet, att militärerna själva äro djupt oeniga både om arten av vårt lands krigsrisiker och om militärväsendets organisation är ägnat att väcka mistankar. — Från de mest skilda håll medges, att Sverige inte kan försvara sig i krig med en stormakt. Herr Vougt exempelvis förklarar, att inte ens en militärbudget på 200 milj. kr. årligen skulle ge oss ett härtill tillräckligt försvar. Hur vore detta också möjligt? Sverige har en befolkning på 6 milj. invånare. Tyskland på mellan 60 och 70 och Ryssland har bra nära 180 milj. invånare. — Tyskland har enligt officiella uppgifter ett flygvapen på över 2,000 maskiner och Ryssland över 4,000. Är det under sådana förhållanden orimligt, om frågan ställas: Kan Sverige med nuvarande militära utveckling försvara sig?»

Vidare citeras ur samma motion herr Lindbergs i Umeå reservation i försvarskommissionen, i vilken han säger: I bombflygets tidevarv är läget radikalt förändrat. Småstaternas läge har undergått en försämring gentemot de större staterna, som måste sägas vara ingenting mindre än katastrofal. — — — Freden beror dess bättre icke på den militära kraft vi har möjlighet att utveckla, nu lika litet som under de 125 år landet fått njuta av en ostörd fred.

Högsta budet: 197 miljoner kr.
Det kan ju vara lämpligt att vid en översikt av de olika partiernas motiveringar och ståndpunkter börja i toppen med högerledamoten herr Ossbahr, som endast med 3 milj. — haas privata förslag till krigsberedskap belöper sig på 197 milj. — understiger det förslag, som våra militärer anse som ett minimum. Samma motionär yrkar vidare, att lagen om betrielse för samvetsamma värnpliktiga måtte upphävas, emedan »det är

omoraliskt att vägra fullgöra värnplikten, därest icke sjukdom eller liknande förhållanden tvinga därtill». Av intresse är också en motion från samma håll, som yrkar på en skyndsamt utredning om frågan angående landsättning av trupper från luften för att om det visar sig erfordrigt för att hindra en dylik flentlig landstigning förstärka kavalleriet. Motionen är av intresse därför att det i den lämnas en skrämmande beskrivning på de ryska manövrar, som nyigen hållits för att visa de stora möjligheter som finnas, när det gäller att landsätta från luften inte bara tusentals man, utan också lätta stridsvagnar och fältartilleri. Männan i detta nya vapenslag, »parascutisterna», som de kallas, tyckas utgöra verkliga elitförband. Motionären vill särskilt betona, att det inte är fråga om »fantasyfyllda skräckmålningar utan verkligt allvar». — Det är endast, när liknande beskrivningar av det moderna kriget lämnas från fredshäll, som de bruka betecknas just som fantasifyllda skräckmålningar.

Luftskyddsbyrå och militärassistenter.

Nationalsocialisternas bud stannar vid 188 milj. En krigsmakt till detta pris anse de skall för det första »förhindra att Sveriges rike och dess tillgångar utnyttjas till förmån för främmande folk eller stater», för det andra »medverka till bevarandet av de andliga och materiella förutsättningarna för att den spräglade kultur, som det svenska folket under en lång historia skapat, skall fortleva såsom en omisslig beståndsdel av det nordiska kulturområdet och därmed även av den stora europeiska kulturkretsen». Vidare anse de, att allt bör göras för ett realiserande av det ofta hörda talet om ett nordiskt fredsblock. »Men tal är ej tillräckligt, det fordras allvarliga åtgärder av främst militär natur.»

Från samma håll har också frågan om luftförsvaret upptagits. Det suddas över i såväl regeringsförslaget som i de flesta av de övriga förslagen — det tycks vara för svårt att ta upp och genomföra i hela sin vidd. Herr Meyerhöffer m. fl. väjer emellertid inte. De yrka på en luftskyddsbyrå inom socialdepartementet och anställande av militärassistenter vid länsstyrelserna, vilka främst skola ha till uppgift att organisera luftskydd ute i bygderna. I motionen efterfrågas nya förslag, som skulle omfatta bland annat obligatorisk gassjukvårdsutbildning för läkare och sjuksköterskor, luftskyddets upptagande i apotekar-, ingenjör- och arkitektutbildningen, åläggande för statliga, kommunala och enskilda verk att utrusta och vid kristillfälle hålla i beredskap avdelningar för reparationer, röjnings- och räddningstjänst, luftskyddsövningsars hållande i fred etc.

Högern framlägger sitt förslag, vars kostnader slutar på 161 milj. »i den fasta förvisningen att det svenska folkushället kan bära de kostnader, som den av oss företagna försvarsförstärkningen medför, utan att några andra berättigade samhällsintressen behöva eftersättas och att vårt folk är berett att bära de bördor och personliga offer för försvarets stärke, som tidsläget oundvikligen kräver.»

Från högerhäll med instämmande från alla kanter kommer sedan en mängfald motioner bl. a. om bibehållande av regementen, om musikkårer, om smör i stället

Kungl. Hovblomsterhandel

H. FLATOW

— Blomsterförmedling till in- och utlandet —

Telegr.-adr.: Flatow. Telefoner: 11 05 06, 20 21 17. Postgirokonton 549

Säg det med blommor!

Västerlånggatan 14. STOCKHOLM

— Blomsterförmedling till in- och utlandet —

Telegr.-adr.: Flatow. Telefoner: 11 05 06, 20 21 17. Postgirokonton 549

Arvedsons Gymn. Institut

Kurserna komma hädanefter att anordnas lika med kurserna vid Kungl. Gymnastiska Centralinstitutets sjukgymnastiska linje för kvinnliga elever samt medföra enligt Kungl. Maj:ts resolution samma kompetens och rättigheter. Prospekt på begäran genom Doktor J. Arvedson, Odengatan 1, Stockholm.

Sommarmkurser i Vävning.

Mönsterritning, Heminredning, Växtfärgning. Hemvävnad: praktisk vävning m. vävteori. Fortbildningskurser: komposition m. provvävning, färglära m. naturstudier, materiallära m. handspinning. Heminredning: planritning m. möbleringsförslag, komposition o. provvävning av textilier. Trevligt skolhem. Billig pension. Tel. Sigtuna 234. SIGTUNA VÄVSKOLA. Mary van Rijswijk.

NORRKÖPINGS STUVLAGER

KLÄDESHANDEL, Barnhusgatan 4, Stockholm.
Ingen butik Alla inköp o. försäljningar pr extra kontant. Detta orsaken till våra bill. priser.

Sv. Eldbegängelse- försäkringskassan,

dotterföretag till Sv. Eldbegängelse-
föreningen, stiftad 1882, befrävar vid
medlems dödsfall de efterlevande från
alla bestyr och kostnader för begrav-
ningen. — Försäkringssumma 300 kr.
LAGA PREMIE.

Sveavägen 25, Stockholm.
Tel. 20 22 80, 11 95 20, 11 37 89.

Sven Lidman

har skrivit en stor, in-
tressant artikel,
benämnd
Rörelse — pingstförelse
— nybyggarande

i SOMMAR

Ill. andlig läsning. 1:25.
Förlaget Filadelfia, Stockholm 6

Abessinien och stormakterna.

Under rubriken Kollektivitet och Abessinien har Ellen Hörup i Politiken gjort en intressant återblick på den abessinska tragedien och stormakternas spel. Så länge Mussolini endast var sysselsatt med förberedelserna till kriget gick det ännu an, framhåller hon, kollektivitetens sken var någorlunda upprätthållt. Frankrike, England och Italien sörjde för att den blev tillgodosead vid konferenserna i Stresa, i Rom, i Femmannakommittén i Genève och till sist i det Hoare—Lavaliska fredsförslaget. Allt sammans var god imperialistisk kollektivitet på Abessiniens bekostnad.

Frankrike har för sin del aldrig stückt under stol med vad det egentligen önskade. Det hade träffat en uppgörelse med Italien och ville ha sina vilkor respekterade. Italien hade blivit Frankrikes bundsförvant mot Tyskland och fick i gengäld fria händer i Abessinien. Frankrikes politik gick ut på att stötta Mussolini i Abessinien för att upprätthålla alliansen och styrka sin bundsförvant.

Alltså bestod Frankrikes taktik i att motsätta sig allt som kunde skada Mussolini och förhålla allting, som kunde hindra honom. Motvilligt och under ständiga protester lät det sig dragas med i sanktionerna där för att England krävde det. Och Frankrike hade rätt. Englands sanktioner hade lika litet med Abessiniens rätt och folkförbundspaktens anda att göra som Frankrikes motstånd emot dem.

Englands politik i Abessinien hade många olika syften. Först och främst att säkra de nationella intressena i själva landet. Italien måste hålla sig på tillbörligt avstånd från Tsanashon. Annars hade England liksom Frankrike ingenting emot att Mussolini fick försöka sin lycka i Abessinien. Det framgick av

Englands hållning i det ursprungliga spörsmålet om gränstriderna vid Ual-Ual. På Italiens önskan avskar förlikningskommissionen, i vilken England satt, varje försök till diskussion om vilken sida av gränsen det var, på vilken sammanstötningen mellan italienare och abessinierna ägt rum.

Englands ställning till det abessinska spörsmålet ändrades inte något väsentligt trots Edens misslyckade besök i Rom. Det märktes tydligt i de förslag som förelades Mussolini i Paris i augusti, i femmannakommitténs rapport den 18 september och i det Hoare—Lavaliska förslaget i december. De gick alla ut på ett och detsamma: att erbjuda Mussolini så mycket av Abessinien, som England och Frankrike kunde komma överens om.

Sedan Mussolini avvisat alla olika fredsfrågslaget blev det i början av september uppenbart att en förändring inträtt på krigsskådeplatsen. Mussolinis härad hade fastnat. Det uppstod som Mussolini kallade det, en nödvändig paus. Och Englands politik stod inför en ny uppgift: att hindra ett italiensk nederlag i Abessinien. Dels kunde England inte finna sig i att se en vit ras duka under för de svarta, dels hade den engelska regeringen intet intresse av att se Mussolini störtas efter ett nederlag i Abessinien. Resultatet blev det Hoare—Lavaliska fredsfröslaget.

Innan februari månads utgång hade emellertid läget på nytt förändrats sig. Italienska segrerapporter och meddelanden om truppenas framrykning ställde England inför en ny situation, rakt motsatt den förra: *faran för en verklig italiensk erövring av Abessinien.* Så började spegelfläkteriet i Trettonmannakom-

mittén igen. När det gick dåligt för Mussolini i Abessinien uppstod enighet mellan Frankrike och England och då var allt lugnt i Trettonmannakommittén. När det gick bra drog England fram ojesanktionerna och Frankrike lyckades ännu en gång få dem undanstoppade genom att föreslå ännu en hänvändelse om direkta fredsförhandlingar mellan de krigförande.

Men två dagar innan svaren på hänvändelsen hann komma — Abessiniens svar i paktens anda, Italiens svar utan anda alls — hade bilden i Genève åter växlat. Som på en vridsen gled konflikten mellan Kejsaren och Mussolini ut och in marscherade i stället Hitler med sina trupper och besatte Rhenlandet.

Därmed försvann den sista tunna slöjan av kollektivitet och de båda stormakterna stod där som Vår Herre skapat dem i all sin imperialistiska nakenhet.

Frankrike satt i Trettonmannakommittén och förklarade Mussolinis brott mot paktens för en bagatel, likaså hans gasanfall mot en oskyddad befolkning och bombarderingen av Röda korsets sjukhus och ambulanser. Men när det gällde Tysklands brott mot Locarnopaktens var det missans inga bagateller. England, som inte var granne till Tyskland, lann detta resonemang närmast komiskt. Men i Trettonmannakommittén drog England fram ojesanktionerna igen. Och Mussolini svarade slutligen på femmannakommitténs hänvändelse om fredsfrågslaget: ja, direkta förhandlingar mellan erövaren och den besegrade, ingen inblandning av Folkförbundet, intet vapenstillstånd, förrän Abessiniens motstånd var brutet, förhandlingar utanför Genève, kanske i Ouchy.

Folkförbundets aktion till förmån för Abessinien kan nu betraktas som avslutad. Prisivges Abessinien är därmed ännu en gång även Rätten, Pakten och Folkförbundet prisgivna. Den kollektiva säkerheten, den odelbara freden, sanktioner mot fredsbytare, alltsammans är bara tomma ord så länge de icke grundas på en lag, som alla respekterar. Och den internationella rätten sitter fortfarande, där den alltid har suttit, i spjutstängs ände.

för margariner, om skeppsgosseakären och om det frivilliga skytteväsendet. Motionärerna vill i detta senare hänseende, att det borde finnas lagstadgad skyldighet för varje värplikting att från det han fyllt 21 år tills han fyllt 52 skjuta 30 skarpa skott i frivilligt skytteförenings skjutbanan. — Varför just 30?

Arméns andliga vård.]

Bland dessa specialmotioner kunna vi inte underlåta att särskilt nämna en. Det gäller den andliga vården vid armén. Den är kort och saklig, och motionärerna taga sig noga i akt för de stora orden. Men detta kan dock inte döja en cynism, som borde ligga uppenbar inte minst för de statskyrkopräster, som underreknat motionen. I motionen yrkas bland annat på att det redan i fredstid bör ordnas en väl genomtänkt plan med väsentligt utökad antal präster för att tråda i funktion vid mobilisering, vid vilket tillfälle dessa pastorer böra bliva fastare knutna till den militära tjänsten. — En snabb och effektiv uttryckning av prästerna, med andra ord. Är det bättre för de värpliktiga utan denna påkallade andliga vård? — Ja, åtminstone borde det vara ärligare och manligare — det är ju ett epitet, som motionärerna själva brukat ålska — att genomföra det sant mänskliga företaget, som ett krig utgör, utan att åberopa de gudomliga makter, som borde ha föga med våld att skaffa.

RADIKALA FÖRENINGEN

sammanträder fredagen den 8 maj 1936 kl. 8 e. m. å Publicists klubbens lokal, Salviigränd 3, 1 tr. Stockholm (nära Mynttorget).

SOFIE LAZARSELD, Wien

talare på tyska språket om

Själslig jämvikt — internationell fred.

Om ähörarna så önska sammanfattas föredraget på svenska.

Supé å Kr. 1.75.

Nya medlemmar vinna inträde.

Fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala.

Lärartekurs i huslig ekonomi och handarbete, 5 term., börjar 2 sept. Anmälan före 1 juni.
Lärartekurs i huslig ekonomi med lantbrukshägning, 2 term., i Uppsala, 1 år & Brogård, börjar 2 sept. Anmälan före 1 juni.
Lärartekurs i barnvård, 2 år, börjar 26 aug. och 1 jan. Anmälan före 1 aug. och 1 dec.
Husmoderarkurs, 2 term., närmast avsedd för flickor med högre skolembildning, börjar 26 aug. Anmälan före 1 aug.
Specialkurs (högre husmoderarkurs), 1 term., i finare matlagning och källadomsnåd, börjar 26 aug. Anmälan före 1 aug. — *Kortare husmoderarkurs*, 1 term., börjar 1 jan. Anmälan före 1 dec.
Praktisk grekiskur, 1 term., för utbildning av hushållare och kokerskor börjar 26 aug. och 1 jan. Anmälan före 1 dec.
Lärartekurs för skolellor, 3 term., börjar 1 jan. Anmälan före 1 okt.
Kurs för ekonomiföreståndare, 1 år, börjar 1 jan. Anmälan före 1 dec.
Kurs i lantbrukshägning, 3 mån., börjar 1 febr., maj och sept.
Lantbrukshägningskurs i Kvanön börjar sommarkurs omkr. 1 maj, vinterkurs omkr. 1 nov.
Tryckt program på begäran gratis och franko.

Popularisering av krigsmakten.

Mellanpartiernas bud, för att fortsätta denna summariska översikt, stannar vid 148 milj., alltså samma siffra som försvarskommissionens majoritetsförslag. För denna summa och den nya organisation, som de folkfrisinade och bondeförbundarna föreslagit, anse de, att försvaret erhåller den effekt, som ingiver förtroende till dess uppgift att hävda Sveriges självständighet. Det blir av de partipolitiska förhållandena att döma mellan detta förslag och propositionen, som striden kommer att stå eller kompromissplattformen kommer att byggas. Socialdemokraterna ha givetvis intet eget utarbetat förslag utöver regeringsförslaget. Det intressantaste inlägget från det hållet är herrar Vougt's och Branting's m. fl. förslag att demokratisera vår krigsberedskap. Popularisera den med andra ord. Detta skall främst ske genom ett nytt system för officerskårens rekrytering och vidarebefordran, genom krigsdomstolarnas avskaffande och krigslagarnas reformering, genom en utvidgad behögenhet för M. O. och genom införande av demokratisk undervisning och uppfostran i militärskolorna.

Antligen ett avslagskrande.

Socialistiska partiet liksom kommunisterna yrka från något skilda utgångspunkter avslag på regeringspropositionen. I synnerhet den förstnämnda motio-

nen har en utförlig motivering, vari bland annat belyses Sveriges ställning i förhållande till grannarna. Vi hämta därur några talande siffror. Våra försvars-kostnader ligga för närvarande obetydligt under grannstaternas — Norges, Danmarks och Finlands — *tillsammanslagda*. Vi har 122,6 milj., de ha tillsammans 133 milj., deras ytområde är dubbelt längre, deras landgräns mer än dubbel längre, deras sjögräns likaså. Även om vissa förskjutningar ägt rum sedan 1934—1935, då ovanstående siffror gällde, så belysa de mer än tydligt godtyckligheten i beräkningen av ett lands krigsberedskapsbehov och styrkan av den panikstämning, som visserligen alla bestrida men som kan på några undantag när utläsas ur samtliga här refererade motioner.

En ljusglimt i detta kompakta militära möker är herr Lindhagens motioner, som borde läsas både en och två och tre gånger utav hans riksdagskamrater. Han frågar i sin inledning om vi är efter här med armarna i kora skola anamma försvarsbudgeter såsom ett oundvikligt öde, i vilket det ej kan komma ifråga att fördjupa sig.

Vidare redogör motionären för Tysklands och Frankrikes konstruktiva fredsplaner för att rädda sina intressen och ifrågasätter om icke tidpunkten är inne för Norden att framtråda med en fredsplan. »Genom vår lycka att ej kunna utöva maktpolitiskt äro vi i tillfälle att kunna överblicka situationen vidare och föra fredsplanen ut över världen. Det är plikt och kallelse för oss att då bland annat erinra om det aktuella sammanhanget mellan den vita rasens annexionsbehögenheten och de färgade rasernas existensberättigande.»

Vår insats i historien.

I kapitlet om den isolerade avrustningen motiverar motionären sitt ensva fasthållande vid denna föraktade ståndpunkt. En mindre stat med ett sådant läge som Sverige bör svara på stormakternas våldsamma upprustningar med ett avrustat. Därigenom gjorde vi en insats i historien. Vi komma med ett budskap till alla, som längta efter fred. Bleva icke

Kvinnorna i egen lustgård.

Det måtte vara farligt påfrestande att komma till en bemärkt plats i mitten av Östergötland. Sigrd Gillner i Norrköping och biskop Tor André i Linköping famla båda efter skyddande fikonlöv och vilja placera män och kvinnor i var sin väl inhägnad lustgård. Skada att de inte var med före åtminstone Evas skapelse i den gamla Eden och kunde viskat vår Herre i örat, att han skulle väntat med kvinnan och i stället först planterat en särskild lustgård för henne. De tycks nämligen båda genom egen erfarenhet veta, att samvaron är farlig. Sigrd Gillner har skrivit en hel bok om detta, och biskop André lär ha talat i radio söndagen 3 maj.

Tyvärr eller kanske dess bättre hörde jag inte radiotalet, men Svenska Dagbladets referat den 5 maj och tydliga förutspåning över »särskild kvinnlig studentexamen, ett speciellt kvinnligt universitet samt tjänster och ämbeten med tillträde endast för kvinnor» ger uppslag nog till en tankeställare. Tror verkligen biskop André att detta projekt skall harmoniera med vad »Skaparen hade i tankarna, då han i begynnelsen skapade man och kvinna». Tror man verkligen, att dessa skilda bas skall »förenas två röster i harmoni: mörk klang och ljus, kraft och stillfärg»? När skola vederbörande skiljas, och när skola de åter släppas ihop? Eller borde man kanske gå ännu ett steg längre och inrätta manslandskap och kvinnolandskap, mansstäder och kvinnostäder. Givetvis finge då kvinnorna skaffa sig byar och städer i ödemarker, ty de som finns färdiga, äro ju »förvarvsområden som upplunnats av den manliga företagsamheten.

Ja, kära, goda svenska män med liknande beskyddarmentalitet! Jag tror, att ni bli bönhörda över hövan, om ni fortsätter som hittills. Jag tror, att kvinnorna med få undantag till och med kommer att taga avstånd så pass, att ni får använda era manliga intelligens på att uppnå ett nytt sätt för tillträde till jordlotter. Men skall då varken kvinnan eller Skaparen utan skyll er själva!
Jenny Johansson.

en så föredömlig situation mer betryggande för oss än stormakternas villovägar. Med våra egna obetydliga rustningar göra vi ingen värdefull insats i historien. För egen del bliva vi i samma mån vi öka våra rustningar försatta i ett ännu ötryggare läge. Fortfarande är jag övertygad om, skriver herr Lindhagen, att ett svar på stormakternas tal från vår sida med en tillkännagiven isolerad avrustning och grunderna för densamma skulle skänka oss en vida större trygghet och större tillfredsställelse än genom ett efterliknande av stormakternas villovägar.

En konstruktiv fredsplan efterlyses.

Alltså yrkar herr Lindhagen att försvarsfrågan och fredsfrågan omsider måtte sammanföras till ett odelbart problem, att i sådant syfte överväges en allsidig konstruktiv plan till en internationell rättsordning för alla världsdelar, byggd på rätt, sanning och fred samt ej på rustningar och folkförbundskrig, att därvid även överväges förslag till en ingående revision av det nuvarande folkförbundets idéer och organisation och slutligen att dessa överväganden ske i samråd med Nordens övriga stater för framläggande av en gemensam fredsplan, rikad till staterna och folkförbundet.

I sin andra motion yrkar herr Lindhagen bl. a. på att anslaget till bombflygplan avslås »i vilken del av försvaret en isolerad avrustning redan nu är på sin plats i den mån sådana redan anskaffats» samt att studenternas värnplikstid förkortas.

Nu är alltså högen av riksdagsmotioner om vår krigsberedskap genomgången... Det är en beklämmande lektyr. Accepterar man våldet som en riktig och rättfärdig skiljedomare är det givetvis av vikt och betydelse hur många bombplan, jagare och regementen denne domare är tillförsäkrad. För oss andra

Sofie Lazarfelds resa till Norden.

Fru Lazarfeld på sin rådförningsbyrå.

Sofie Lazarfelds besök i Norden växer ut till allt större omfång. Redan äro tre föredrag anordnade i Stockholm, ett i Göteborg, tre i Oslo. Betecknande för hennes förmåga som psykolog och föreläsare är de vida områden som föredragen omspänna. Inledningen göres i Radikala Föreningen på fredag, den 8 maj, kl. 8 e. m. i Publicists klubbens lokal, där fru Lazarfeld talar över ämnet *Själslig jämvikt — internationell fred*. På lördagen är hon av ett par psykologiska och pedagogiska sammanslutningar inbjuden att tala offentligt i Ateum över ämnet *Hur lär jag mig förstå och leda mitt barn*, medan hon, som vi tidigare omnämnt, på måndagen kl. 8 talar vid ett offentligt möte i Stockholms nya Flickläroverks aula om *Patriarkatets neuroser*. Även i Oslo kommer hennes kunskaper på olika specialområden att tas i anspråk. Som inbjudare stå såväl kvinnoöfningar som föreningar för psykologi och pedagogik.

Den uppburna talarinnan och psykologen av Alfred Adlers skola har i flera år varit ledare för en rådförningsbyrå i uppfostrings- och äktenskapsfrågor i Wien. Det berättas hur försiktigt mödrarna i början kommo med sina små barn — än var det ett, än ett annat hos barnen — som de inte fingo någon rätsida på. Men så småningom började mödrarna tala med fru Lazarfeld i sina egna angelägenheter. Slutligen sände de också dit sina män. Det kom män som hade förlorat en vän, eller som ville vinna en kvinna, det kom män som vantvrides i sitt arbete, som inte kom tillrädda med sin karriär. Med ett ord, alla slag av mänskliga bekymmer drogros inför Rådförningsbyråns erfarna och vänliga ledare. De ämnas fru Lazarfeld komma att tala över vid sina föredrag i Stockholm äro alla högst aktuella. Då hon dessutom förlögar över erkänd välfärdighet och ett varmt människointresse emotens hennes utpräddan i Sverige med förväntningar.

som vilja göra rent hus med det nuvarande systemet är det av underordnad betydelse. Vi tro icke på det och vi vågra att inordna oss under det.

Ruth Hamrin.

Harry Lindahl!

berättar gripande om
Ett oförglömligt Berlinbesök — och minnet
av två kämpars hemgång

I SOMMAR!

Ill. andlig läsning. 1: 25.

Förlaget Filadelfia, Stockholm 6

SKANDIA

Märta Armfelt

Generalagent i Skandia
— trycks ådägligen kl. 12—1 å Skandias Huvudkontor, Mynttorget 1. Tel. Nambaarop: Skandia Prejsa. Specialitet: Pension, livränte-, liv- och sjukförsäkring.

Aktieägarna i A.-B. Vår Tidning

kallas till ordinarie bolagsstämma å Tidevarvets lokal, Triewaldsgränd 2, 3 tr., Stockholm, måndagen den 25 maj 1936 kl. 15, varvid förekomma i stadgarna föreskrivna ärenden.

STYRELSEN.

Det heliga upproret.

(Forts. fr. sid. 1.)

hade en gemensam sak att bevaka, den tanken upprätt — liksom nyss inför krigshotet — hos många myndiga och modiga kvinnor, också hos en oförlärd kvinna i Finland. — Hon har längesedan gått till det tysta, ingen kan förtänka mig en minnesgård.

Den fredsvådjan hon uppsatte gick ut på en generalstrejk: kriget borde berövas all kvinnlig tjänst och hjälp. Icke ens till de sjukas vård borde kvinnorna lämnas bistånd. I stället för att kappas om att bispringa de sårade, må kvinnorna med en massresning väcka människans besinning. Om icke, så få vi kvinnor vår andel i skulden för döden och nöden, för lemställning och elände, för utarmade länder och skövade hem. Nu vore kvinnans ödestimma kommen: må kvinnosakens ledare söka och finna vägar till ett samfällt veto mot kriget. Det har sagts, att vår värnplikt är moderskapet: javisst, och vi bära på moderns ansvar, vår plikt är livet ut att värna våra barn. Mot den plikten svarar en lika helig rätt: låt oss vägra vår ömhet och vår ålångsamhet åt män, som låta barnen förgöras.

Så formade sig i sammandrag det upprop jag medtog i januari 1915, då jag reste över Torneå för att trycka en bok i Stockholm. Upproret var nedskrivet på silkespapper, som gömdes på botten av en tändsticksask. Gränsen klarades med spänning och strapasser: gendarmerna snokade uppret på tåget, körvägen till Karungi spärrades av varuförar, man tog sig fram över stock och sten, i mörker och manshoga drivor; och i handgemäng med rusiga skjutsbönder. När äntligen tåget på svenska sidan satte i gång mot friheten, ansåg jag att mitt uppdrag hade vunnit spel.

Men nu började nya motigheter. Å jag från gamla brevkort får plöcka rapporterna dag för dag; så återges mest levande, hur illa jag skötte min fredsmision.

16.1.15. På tåget. Andan i de svenska bladen förskräcker. Din unge torde knappast finna plats annat än genom Brantings tidning, som dock icke är att jämföra med Työmies.

17.1.15. Uppsala. Dessvärre är Du förekommen: Ellen Key pläderar detsamma som Du i dagens nummer av *Idun*! Hennes uppsats heter Det heliga upproret. Du måste nu låta mig svara en ingress med anknytning till henne.

18.1.15. Stockholm. Anknytningen är utförd, det hela redan maskinskrivet och inkastat på två ställen (den Kays Nyheter, Social-Demokraten). Ellen Keys inlägg gör ju frågan aktuell och verkar snarare till ifrå; låt vara att den visar sig som den där är av Guds nåde, överlägsen alla oss pygméfosofor, liksom våra hulda härskarinnor.

19.1.15. Stor besvikelse i morse. Och jag som icke fått sova av spänning! Men jag hoppas det är ett uppskov, vållat av brist på utrymme. Och likväl börjar jag bli orolig; det som tillätts en Ellen Key går icke för vanliga dödliga. också utlänningsskapet är till men.

20.1.15. också i dag besvikelse. För-siktigheten här är enorm.

22.1.15. Intet besked vid inlämnandet i går. I dag fick jag tag i ett budskap

Passa på detta tillfälle!

Vi utförsälja under denna månad ett antal FATÖLJER direkt från vår fabrik till betydligt nedsatta priser, för att göra vår firma känd. *Fritt val av tyg och modeller.* — Avbet. ordnas.

AKE STÖDBERGS FATÖLJFABRIK
TOMTEBOG. 33 STOCKHOLM TEL. 31 77 78

Ida Norman - Skomagasin

Humlegårdsgatan 6 • Tel. 62 86 15. • Rekommenderas.

REPARATIONER UTFÖRAS

REELLA VAROR • LÅGA PRISER

Vid uppvisandet av denna annons lämnas 5 % rabatt.

Branden i Palestina.

(Forts. fr. sid. 1.)

Äret gått framåt även inom kretsar som hitintills varit likgiltiga och samtidigt bortigt manifesterade en kamplöst som är helt ny. Det är ett av de många resultatet av den italiensk-etiopiska konflikten. Den har inom arabisk politik verkat fullständigt revolutionerande. Ty den har stärkt begäret att avkasta allt europeiskt överstyre på samma gång som den stärkt drömmen om ett stort arabernas imperium. Det är sannligen ingen tillfällighet att Hedschas och Irak slutit garantifördrag och att t. o. m. det lilla medeltidslevande Yemen trätt ur sin miss-trogna isolering och skickat underhandlare till Bagdad. Det är heller intet att förvånas över att Frankrike på nytt haft besvärigheter med Syriens nationalister.

Besvärigheter som av allt att döma komma att leda till att Frankrikes makt i Syrien minskas högst väsentligt. För att återvända till Palestina finnas bland dess araber tvänne riktningar. Den ena representeras av de äldre som hysa respekt för England och om de också önska vissa förändringar dock på det hela taget äro belåttna med brittisk protektion. Den andra av den arabiska ungdomen och framförallt av den del därav som samlas i den s. k. Istiklal-rörelsen, en kamporganisation som arbetar ytterst i panarabernas vänsterflygel.

Denna ungdom, den hatar Europa och enkannerligen England. Helt nyligen har en av dess tidningar förkunnat att det är långt bättre att stupa på slagfältet än att strypas av Englands och sionisternas förgiftade politik. Och medan de äldre, förhållningsvänliga araberna diskutera avståndandet av en skara ombud till London, ha de yngre radikala elementen enats om ett memorandum vari nya »fri-hetshandlingar» utlovas. Och det »snart, mycket snart». Och med »fullaste effektivitet».

Huruvida denna utfästelse kommer att realiseras får framtiden visa. Säkert är i varje fall att bland arabisk ungdom i Palestina råder numera en stridens anda som kan orsaka åtskilligt och som därför är väl värd att uppmärksammas. Det finns nu i Palestina (som f. ö. också i Syrien) ett nät av organisationer vilkas medlemmar tränas till ypperliga soldater. I Palestina räknas dessa sammanslutningar redan omkring 1:100 tusen man. Och därtill ha så, på det allra sist av dessa dagar, börjat fogas organisationer av småpojkar som ännu icke slutat skolan.

Det är europeiska diktaturländers föredöme som efterföljes av panaraberna!

Pier Gudno.

min snarrådiga hustru kom tvärt på tanken — det grämde mig åtskilligt. Men jag avhülls av min ringhetskänsla inför den högt beundrade. — Vi hade ju kunnat skriva till Morgonbris' redaktör och bedja henne från Alvastra beställa upproret. Men det hade varit att besvärja Ellen Key. Och min hustru led icke av förtärlighet. Vad hon velat hade framförts, och grundigare, mer vidlygt och mer tändande, i det nummer av *Idun* jag smugglat med till Finland — som fyllning under kängornas halvsulor.

Min snarrådiga hustru kom tvärt på tanken — det grämde mig åtskilligt. Men jag avhülls av min ringhetskänsla inför den högt beundrade. — Vi hade ju kunnat skriva till Morgonbris' redaktör och bedja henne från Alvastra beställa upproret. Men det hade varit att besvärja Ellen Key. Och min hustru led icke av förtärlighet. Vad hon velat hade framförts, och grundigare, mer vidlygt och mer tändande, i det nummer av *Idun* jag smugglat med till Finland — som fyllning under kängornas halvsulor.

Min snarrådiga hustru kom tvärt på tanken — det grämde mig åtskilligt. Men jag avhülls av min ringhetskänsla inför den högt beundrade. — Vi hade ju kunnat skriva till Morgonbris' redaktör och bedja henne från Alvastra beställa upproret. Men det hade varit att besvärja Ellen Key. Och min hustru led icke av förtärlighet. Vad hon velat hade framförts, och grundigare, mer vidlygt och mer tändande, i det nummer av *Idun* jag smugglat med till Finland — som fyllning under kängornas halvsulor.

Min snarrådiga hustru kom tvärt på tanken — det grämde mig åtskilligt. Men jag avhülls av min ringhetskänsla inför den högt beundrade. — Vi hade ju kunnat skriva till Morgonbris' redaktör och bedja henne från Alvastra beställa upproret. Men det hade varit att besvärja Ellen Key. Och min hustru led icke av förtärlighet. Vad hon velat hade framförts, och grundigare, mer vidlygt och mer tändande, i det nummer av *Idun* jag smugglat med till Finland — som fyllning under kängornas halvsulor.

Om själen och motorn.

I två av de viktigaste val en människa över huvud taget kan ställas inför är valet av livsuppgift, av yrke samt valet av livsledsagare. I varje fall det första av dessa val infaller i den tidiga ungdomen. Om man betänker att individen just då sällan har förtusättningar för ett sådant avgörande, står det ganska klart, att alla insatser som kunna göras för att underlätta detta val måste vara av värde.

Det var representanten för psykotekniska institutet i Köpenhamn, magister *Poul Bahnsen* som vid sitt föredrag här-omkvällen i Svenska Föreningen för Psykisk hälsovård på detta sätt skisserade bakgrunden till institutets verksamhet. rans personliga och sympatiska framställning av psykoteknikens mål och medel illustrerades bl. a. med några ganska rörande historier om ungdomens tafatt-het när det gäller att välja yrke.

En ung pojke som bestämt sig för att bli murare motiverade t. ex. sitt beslut på det sättet, att »så länge jag är nybörjare i yrket får jag hämta öl åt de andra, men när jag blir gammal får andra hämta öl åt mig». En pojke, som var darrhänt, hade bestämt sig för att bli barberare, därför att han tyckte rakkniven skulle vara ett lätt och ledigt instrument att hålla i handen, eftersom den inte orkade med mera ansträngande saker.

Hur en människa med obehvlig kraft kan reagera mot lidandet att vara placera-d på orätt plats, kanske de flesta någon gång ha bevitnat ute i livet. Magister Bahnsen berättade om den unge man, som tack vare gynnsamma förbindelser fått en eftersträvd plats i en bank. I tre år höll han ut, från 16 till 19 år. Därefter gick han en vacker dag helt enkelt tillbaka till sitt arbete. I fjorton dagars tid uppehöll han sig i fullständigt ansvarsfri ledighet i staden, där han roade sig efter bästa förmåga. Då låt banken fråga i hans hem vad det blivit av honom. Sanningen kom fram. Stor uppståndelse. Men situationen löstes så att pojken, som var en utpräglat friluftss- och hantverkarintresserad själ, fick välja ett hantverk — en sak som borde ha skett redan tre år tidigare.

Psykotekniska institutet i Köpenhamn grundades för elva år sedan. Den direkta anledningen till dess tillkomst var en praktisk erfarenhet. Man hade nämligen vid förmedlingen av lärlingar till

Det hette i »Det heliga upproret»: »Bli icke moderlighetskänslorna genom detta krig så kränkta, att de leda till massresning mot kvinnans rättslöshet, då vet jag icke varifrån frälsningen skall komma... Vilja vi dana en ny värld, där man icke försätter den gamla kretsgången: att kvinnor föda och fostra nya liv för att dessa på slagfältens skola förödas, då måste kvinnorna resa sig upp i samlad vilja att göra slut på det tillstånd, som århundrade efter århundrade åt deras modersommod och modersmodör givit ett så meningslöst mål. Det är vanvetet att under freden söka fostra ett allt livsdu-gligare släkte för att låta slägfälternas mass-gravar bli slut på deras liv... Och ännu kan ingen ljusning skönjas ifråga om sorgspelets upphörande. De, som hoppas, att freden, som kommer att slutas, måtte bli en verklighet, synas mig tyvärr sakna goda grunder för sitt hopp.»

Allt detta är som skrivet för dagen och värt sierskan Ellen Key. Men kvinnors upprop mot kriget har dock i hennes spår gjort sin väg och väljer nu fram som en väckelse. Besannats och godtagits som samlande lösen har också vad hon skrev om »de värden, som hänfult nu kallas *feminina*» — där man »blyges att ge dem deras rätta namn». De äro nämligen — »kristliga».

Abo i april 1936.
Rolf Lagerborg.

olika yrken märkt, att lärlingsförmedlingen ofta grep aldeles fel och placerade ungdomarna där de inte passade. Det behövde kanske inte alltid vara så drastiska feltagningar, som när en ung flicka blev härfisöriska och upptäckte att hon inte orkade stå — beroende på plattföt. Eller när en ung bibliotekarie blev mer och mer nervös i sitt arbete — tills det konstaterades att han led av betydligt nedsatt hörsel och därför endast med stora påfrestringar kunde klara sitt yrke.

Bevisande är även några siffror från olika yrken, som visar hur stor procent unga människor som *uppper* det en gång valda arbetet. Magister Bahnsen citerade dansk statistik, men trodde sig veta att den ganska nära överensstämde med den svenska. Så är det t. ex. bara hälften ungefär av alla studerande vid universitet, som fullföljer sina studier, cirka 30—33 procent av alla som påbörjat en sjuksköterskeutbildning *uppper sjukvården efter något år* — nästan alltid av hälsoskäl. Det är som bekant ett tungt arbete, som kräver ganska stora kroppsliga krafter.

Vad är då psykotekniken och hur arbetar den? *Psykoteknik är psykologi använd för lösningen av de praktiska livsuppgifterna*, definierade magister Bahnsen. Och han lämnade en intressant redogörelse dels för själva metoderna, med rent tekniska undersökningar av handlag, uthållighet, styrka etc., dels av den rådgivande verksamhet som institutet kommer i tillfälle att utöva.

Den livaktiga Svenska Föreningen för Psykisk hälsovård låt inte tillfälle passera, utan att ge åhörarna möjlighet att diskutera problemen ifråga. Inte minst upplysande blev därvid den kritik som kom fram, huvudsakligen av den innebörden att man inte borde experimentera i otid med ungdomen, utan låta metoderna stabilisera sig först samt att psykotekniken föreföll att vara en så obestämmd och svävande vetenskap att man svårigen fick ett grepp om dess innebörd. Är den i själva verket något mera än utvidgade läkarundersökningar? Härpå fick dels föredragshållaren, dels några av våra svenska psykologer och pedagoger tillfälle att svara. Rektor *Harald Alm* påminde om bristfälligheten i det nuvarande systemet där *skolebetyg*, satta efter — ja, efter vilka enhetliga grunder? — bli avgörande när det gäller att bestämma om ungdomen duger. Och doktor *Jakob Billström* framhöll huru den väg av psykologiskt intresse som *mycket sent* kommit till vårt land, hade framkallat en reaktion, som just nu gör att psykologin värderas ganska lågt. *Psykologin behöver därför de exakta vetenskapernas stöd*. Och psykotekniken kan betecknas som en värdefull begynnelse, som t. ö. redan hunnit utgrynna mycket i förhållande till sin ålder.

Människor vet ofta mycket mer om hur en motor fungerar än om sin egen själ, sade R. Billström. Därför bör vi vara tacksamma för de försök som göras att omsätta de psykologiska insiktarna i praktiken.

Casan.

Kungsvägen

av

TREZ-HIR

En spektralanalys över nutid och samhälle given i en ung kvinnans skiftande liv.

Ur illusionens spällror stiger hon renad fram och pekar här på mot en ny tid med nya ideal på verklighetens grund.

SEELIG & Co A.-B.